

Nr. 2024-124171

Het College van Beroep voor de Examens,
mr. M.H.G.M. van Fessem, voorzitter, dr. F.T. Groenewegen en R.V. van Beek, leden.

BESLISSING inzake het beroep van de heer [REDACTED], hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 16 december 2024 tegen de beslissing van 15 november 2024 van de examinerator waarbij aan appellant voor het vak *Specialisation Course International Relations* het resultaat 6,7 is toegekend. In deze beroepsprocedure zal de examencommissie Politicologie van de Faculteit Maatschappij- & Gedragswetenschappen, ingevolge artikel 7.61, lid 3, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), optreden als “verweerster”.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 15 november 2024 is door de examinerator aan appellant voor het vak *Specialisation Course International Relations* (hierna: het vak) het resultaat 6,7 toegekend. De beoordeling voor het vak bestaat uit drie componenten, namelijk een gemiddeld gewogen cijfer voortkomend uit een kort essay (25%), een presentatie (25%) en een eind essay (50%). Appellant heeft voor het eind essay een 6,0 behaald, wat voor 50% meetelt, wat teneinde resulteert in een eindcijfer van een 6,7 voor het vak.

Tegen dit besluit is het beroep van 16 december 2024 gericht. Bij schrijven van 16 december 2024 is verweerster verzocht met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit gesprek heeft plaatsgevonden, maar heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil. Bij schrijven van 8 januari 2025 heeft verweerster een verweerschrift ingediend. Op 3 februari 2025 heeft appellant een reactie op het verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld tijdens een hoorzitting op 13 februari 2025, alwaar appellant (online) is verschenen. Namens verweerster is (online) verschenen [REDACTED], voorzitter examencommissie, en [REDACTED] ambtelijk secretaris.

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant kan zich niet verenigen met het besluit hem een 6,0 toe te kennen voor het eind essay omdat hij van mening is dat hij te streng is beoordeeld. De studenten moesten een eind essay schrijven over een internationaal vraagstuk en moesten daarbij aangegeven hoe succesvol het zogenoemde ‘global governance-regime’ dit vraagstuk beheerst en oplost. Appellant kreeg als kritiek op zijn essay dat de gekozen casus (het conflict in Mali) niet zou voldoen aan de definitie van een kwestie van global governance. Hierdoor zou appellant het vraagstuk niet correct hebben beantwoord. Aangezien appellant, vóór het schrijven van het essay, dezelfde zorgen had over de gekozen casus, heeft appellant contact opgenomen met een andere docente die de lezing heeft gegeven over global governance-regimes. Appellant was namelijk in de overtuiging dat deze docent, hoewel niet de examinerator van het vak, de relevante autoriteit was die het beste advies over dit onderwerp kon geven. Appellant stelt dat hij de gekozen casus heeft voorgelegd aan deze docente en haar gevraagd heeft de definitie van een regime duidelijker af te bakenen om niet het risico te lopen om de kern van de vraag verkeerd te interpreteren. Op basis van de reactie van deze docente, die het vak tezamen met de examinerator geeft, was appellant in de overtuiging dat zijn gekozen casus passend was. De examinerator zou het niet eens zijn met deze stelling.

Appellant is van mening dat hij wordt gestraft omdat hij een definitie heeft gevolgd die door een andere docente is gegeven, maar waar de examinerator het niet mee eens is. Appellant is van mening dat hij alle richtlijnen heeft gevolgd en is van mening dat zijn casus wél past binnen het vraagstuk, hetgeen ook zou zijn bevestigd door de andere docente. Appellant is van mening dat het niet duidelijk is hoe het cijfer tot stand is gekomen, aangezien er geen duidelijke beoordelingsrubriek is. Daarnaast

zou de examencommissie stellen dat het probleem niet zijn casuskeuze was, maar dat de toepassing ervan niet voldoende was verdedigd, hetgeen haaks staat op de feedback die suggereert dat de casus in zijn geheel ongeschikt is. Daarnaast zouden andere tekortkomingen, zoals het gebrek aan samenhang, toegeschreven worden aan deze vermeende verkeerde toepassing van de casus. Alles overziend is appellant van mening dat de beoordeling op een onredelijke manier heeft plaatsgevonden en verzoekt om zijn beroep gegrond te verklaren en het besluit te vernietigen.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerster is van mening is dat de klacht van appellant ongegrond is. Zij geeft aan dat de desbetreffende docenten van het vak, beiden ervaren examinatoren zijn, een duidelijk opdracht hebben geformuleerd en de richtlijnen hiervoor helder hebben gecommuniceerd in de studiehandleiding en op Canvas. Daarnaast hebben zij tijdige en persoonlijke feedback op de opdracht gegeven, in overeenstemming met de beoordelingscriteria. Verweerster heeft geen fouten ontdekt in het beoordelingsproces.

Verweerster geeft aan dat appellant inderdaad aanvullende verduidelijking heeft gezocht over het gebruik van verschillende concepten bij een van de docenten, maar niet bij zijn eigen docent. Daarbij heeft appellant zijn beoogde casestudy benoemd, maar niet expliciet gevraagd of zijn keuze geschikt is, hetgeen ook niet zou zijn bevestigd door de desbetreffende docent. Verweerster acht het problematisch dat appellant veelvuldig contact heeft gezocht en vragen heeft gesteld en vervolgens op basis van deze reactie een essay heeft geschreven, ondanks dat er geen expliciete toestemming zou zijn gegeven. Verweerster is van mening dat appellant de gegeven antwoorden van de docente verkeerd heeft geïnterpreteerd.

De feedback op het essay benoemt verschillende zwakke punten, zoals de kritiek dat het vrij moeilijk te lezen is (het zou erg beschrijvend en theoretisch zijn), samenhang missen en onvoldoende verdedigen waarom de casus een kwestie van global governance is. Verweerster is derhalve van mening dat de suggestie van appellant dat zijn cijfer uitsluitend gebaseerd is op het vermeende falen om de vraag correct te beantwoorden door geen relevant onderwerp te kiezen onjuist is. Evenmin hebben beide docenten vooraf expliciet goedkeuring gegeven voor de gekozen casus in het essay. Verweerster ziet dan ook geen reden om het bestreden besluit te herzien en verzoekt dan ook, alles overziend, om het beroep ongegrond te verklaren.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Het College stelt voorop dat dat uitsluitend de examinerator bevoegd is het resultaat van een tentamen vast te stellen. Indien het College tot de conclusie komt dat de examinerator niet in redelijkheid tot het desbetreffende oordeel heeft kunnen komen, kan het College een daartegen gericht beroep gegrond verklaren. De deskundigheid van de examinerator in aanmerking genomen, zal het College met een terughoudende toetsing volstaan.
3. Het hiervoor beschreven toetsingskader betekent dat het College primair kijkt of voorschriften van procedurele aard zijn gevolgd. Ter zitting is gebleken dat er geen rubriek is die wordt gehanteerd door de examinatoren en die maakt dat de beoordeling van de aparte onderdelen, zoals de structuur, het taalgebruik, de manier waarop men de gekozen casus moet verdedigen, etc. beschikbaar is voor studenten om na te gaan hoe het resultaat tot stand is gekomen. Verweerster heeft tijdens de zitting betoogd dat er eerder wel is geëxperimenteerd met een rubriek, maar dat alle onderdelen dermate veel effect op elkaar hebben, dat de beoordeling te veel 'beweegt' om hier specifieke beoordelingscriteria over vast te leggen. Het College is van mening dat de thans toegepaste beoordelingscriteria van tevoren niet voldoende duidelijk en

kenbaar zijn en het derhalve niet transparant is op welke wijze de beoordeling tot stand is gekomen. Ter zitting is bovendien gebleken dat er op geen enkel moment een tweede examinerator is betrokken bij het uitvoeren van een (her-)beoordeling van het betwiste essay, terwijl appellant kenbaar heeft gemaakt zich niet met het besluit te kunnen verenigen. Appellant heeft gemotiveerd waarom hij van mening is dat de door hem gekozen casus wel passend zou zijn en verzoekt dus een herbeoordeling.

Wanneer appellant zulke bezwaren kenbaar maakt bij de examinerator en te kennen geeft dat de gegeven feedback onvoldoende zijn bezwaren dekt, ligt het voor de hand dat een tweede examinerator een herbeoordeling uitvoert voordat het College een oordeel dient te geven over het beroep. Nu geen tweede examinerator bij de herbeoordeling is betrokken en verweerster ook niet heeft betoogd dat het inzetten van een tweede examinerator niet mogelijk is geweest, is het College van oordeel dat het essay van appellant door een tweede examinerator had moeten worden nagekeken (vier-ogen principe). Het College verklaart het beroep, gelet op bovenstaande, gegrond.

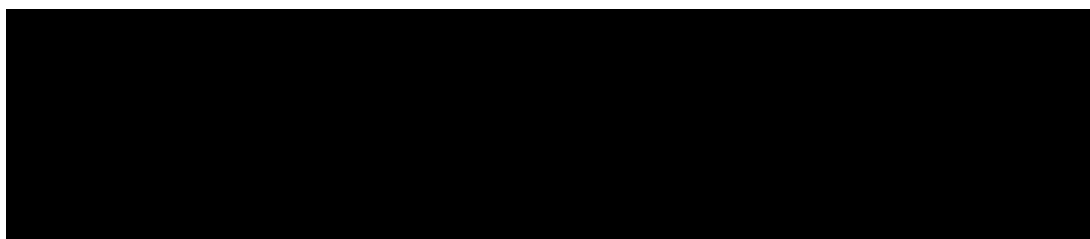
4. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat dat het bestreden besluit niet zorgvuldig is genomen en derhalve strijd oplevert met het recht. Het besluit wordt vernietigd.

III. Beslissing

Het College van beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep gegrond, vernietigt de beslissing van 15 november 2024 en draagt verweerster op binnen vier weken na verzending van dit besluit een nieuw besluit te laten nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit Maatschappij- & Gedragswetenschappen;
 - het College van Bestuuren wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 6 maart 2025

A. Kramer, LLB
secretaris

mr. M.H.G.M. van Fessem
voorzitter

Tegen deze beslissing kan appellant(e) binnen 6 weken beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken